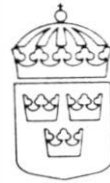


Motion till riksdagen

1988/89:Jo840

av Lisbet Calner och Marianne Carlström (båda s)
Förbud mot användning av metallic-lacker



Mot.
1988/89
Jo840-846

Ett av målen för miljöpolitiken är att utsläppen av luftföroreningar inom och utom landet ska minskas till så låga nivåer att människor och miljö inte skadas.

Riksdagens beslut våren 1988 om ett handlingsprogram mot luftföroreningar och försurning och däri redovisade åtgärder är bra.

Men vi tycker att det är något som fattas och det är ett förbud att använda metallic-lacker. Vi vet t.ex. att vid all användning av metallic-lacker släpps dubbelt så mycket organiska lösningsmedel ut som vid annan lackering. Vi vet också att lösningsmedel förorsakar sjukdomar med mycket stora besvär och ibland med döden som utgång. Många gånger kan kampen för en bra arbetsmiljö gå hand i hand med kampen för en bra yttre miljö. Föroreningar som släpps ut i omgivningen börjar ofta på arbetsplatsen som ett arbetsmiljöproblem. I andra fall kan just arbetsmiljöförbättringar, som t.ex. effektiva utslag av lösningsmedel, orsaka problem för den yttre miljön. Därför är det viktigt att driva frågorna parallellt.

Det kan inte vara riktigt att en del människor riskerar att bli sjuka för att andra ska kunna tycka att de har en snygg bil. Dessutom är smaken delad därvidlag.

Oss veterligt har ingen kunnat bevisa att kvaliteten på något vis skulle vara bättre än vid annan lackering. Vad mera är, lär det vara betydligt svårare – om inte rent av omöjligt – att reparera lackskador med exakt samma nyans och det måste ju då förta en del av "skönheten". Vad finns det egentligen för skäl att bibehålla metallic-lack med tanke på dess uppenbara skador på miljö och människor? Vi ser inga.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om metallic-lacker.

Stockholm den 24 januari 1989

Lisbet Calner (s)

Marianne Carlström (s)